LESIÐ

Auglýsingar eiga að auglýsa, því vikulega gefst yður tækifæri til að kaupa mjög ódýrt — og um leið að græða.

Þessa viku bjóðum vér yður umvrt land með byggingum fyrir $800 virði, aðeins fyrir $450, og vægir skilmálar.

Skuli Hansson & Co.
56 Tribune Building
Skrifst. Talsími 6458. Heimilis Talsími 2774.

Heimskringla.

OG SVO

höfum vér einnig ágætt íbúðarhús á góðum stað hér í bænum, og sem vér getum selt með $100 niðurborgun, og afganginn sem svarar leigu. Enfremur seljum vér íbúðarlóðir, eldsábyrgð, og útvegum peningalán. Grenslist hefur eftir þessu—og sem fyrst

Skuli Hansson & Co.
56 Tribune Building

XXII. ÁR. WINNIPEG, MANITOBA, FIMTUDAGINN, 12. MARZ, 1908 Nr. 24

ROYAL CROWN SOAP

Hin alþekta Winnipeg harðvatnssápa

Hún er búin til eftir sérstakri forskrift, með tilliti til harðvatnsins í þessu landi.
Varðveitið umbúðirnar og fáið ýmsar premíur fyrir. Búin til eingöngu hjá —

The Royal Crown LIMITED WINNIPEG

Fregnsafn

Markverðustu viðburðir hvaðanæfa.

Nú er byrjað að nota fyrir járnbrautalestagang neðanjarðar göng þau hin miklu, sem tengja saman New York og New Jersey borgir, og sem liggja undir Hudson ána. Göng þessi hafa kostað ríkin 60 miljónir dollara. Ferðin tók rúmar tíu mínútur alls. Um 800 manns voru á hinni fyrstu lest, þar með flestir miljóna eigendur og aðrir stórhöfðingjar New York borgar. Og svo var þröngt á lestinni, að Vanderbilt, Harriman og aðrir stórauðmenn urðu að standa alla leiðina og halda sér í hvað sem fyrir hendi var meðan lestin skreið áfram óðfluga undir ánni.

— Eitt Síberiublað getur þess, að norðast í landeign Rússa þar hafi fundist kopar, járn og brennisteinn í jörðu, og að mikið sé þar af þessum efnum. Einnig hafa fundist ölkeldur á þremur stöðum austarlega í Síberíu. Rússnesku blöðin fagna fundum þessum, en kvarta jafnframt undan því, að þjóðin hafi ekki að svo stöddu nein efni á að láta vinna náma þessa, hversu auðugir, sem þeir kynnu að reynast.

— Anarkisti einn í Chicago réðist á lögreglustjórann þar í borginni í síðustu viku heima á heimili hans, og reyndi bæði með skambyssuskotum og hnífstungum, að ráða hann af dögum. Hann skaut upp kominn son lögreglustjórans til bana og særði vinnumann hans. En lögreglustjórinn komst af og skaut Anarkistann til bana. — Síðar var leitað í húsi Anarkistans, og fanst þar mikið af bókmentum flokks þess, er hann tilheyrði, en ekkert af því hefir verið endurprentað í blöðunum.

— Síðan 9-stunda vinnulögin fyrir simritara í Bandaríkjunum gengu í gildi, eru járnbrautafélögin sem óðast, að leggja telefónþræði meðfram brautum sínum, svo hægt verði að senda munnlegar skipanir um gang lestanna hvenær sem nauðsyn krefur.

— Herra Lloyd, þingmaður fyrir Missouri, gat þess í Washingtonþinginu þann 4. þ. m., að járnbrautafélög í Bandaríkjunum, þau er flytja póstsendingar fyrir stjórnina, hafi á sl. 27 árum stolið 70 miljónum dollara af fé þjóðarinnar með því að segja þyngd póstflutninganna langt um meiri en rétt hafi verið. Þetta segir þingmaðurinn fullsannað með skýrslum póstmálastjórans. Hann hefir látið rannsaka mál þetta ítarlega, og fengið fullar sannanir fyrir því, að járnbrautafélögin telja á reikningum sínum til stjórnarinnar póstflutninginn langt um þyngri, en vigt stjórnarinnas sýnir hann að hafa verið, og er landið þannig látið borga fyrir flutning, sem alls ei hefir verið til.

— Ófriðarhorfur eru nú með Kínum og Jöpum. Fyrir nokkrum tíma réðust 4 herskip á japanskt flutningaskip og tóku það fast. — undir því yfirskini, að það hefði verið að flytja vopnaforða inn í lendur Kína. Japar neituðu sökinni og heimta, að Kínar biðji sig fyrirgefningar á tiltækinu, leysi skipið úr haldi og borgi skaðabætur. Japar segjst muni herja á Kína, ef kröfum þessum sé ekki sint tafarlaust.

— Sakamál er höfðað móti manni í Ontario fyrir það, að þegar hann fór að sækja lækni handa konu sinni í barnsnauð, þá drakk hann sig fullan, gleymdi að vitja læknis, og konan dó af aðhlynningarleysi.

— Þess var getið í Hkr. fyrir nokkrum mánuðum, að Vancouver borg hefði selt nokkuð af skuldabréfum sínum fyrir 85c á dollarinn. Einn af embættismönnum borgarinnar keypti þau bréf og seldi þau nokkru síðar fyrir 92 eða 94 cent á dollarinn. Nú hafa í síðustu viku þessi sömu bréf verið seld í Lundúnum fyrir 100 cents á dollarinn. Og sýnir þetta það tvent, fyrst að brezkir auðmenn hafa góða trú á framtíð Vancouver borgar og til-trú til bæjarins, að hann muni án efa borga skuldir sínar á gjalddaga — og eins hitt, og það er meira aríðandi og athugunarvert, að það er hægt að selja skuldabréf stórborga Canada með fullu verði, þar sem einlægur vilji er til þess. Winnipeg borg ætti ekki að standa lakar að vígi með peninga-lántöku heldur en Vancouver, og ætti því að geta fengið gott verð fyrir skuldabréf sín, ef einlæglega væri að því unnið.

— Eitt hundrað og sjötíu skólabörn misstu líf sitt við bruna Lake View skólans í Collingwood, sem er úthverfi Cleveland borgar í Ohio ríki, — að morgni 4. þ.m. Tveir af kennurunum brunnu einnig til ólífis við tilraunir þeirra að bjarga börnunum. Eldurinn byrjaði í kjallaranum, og læsti sig svo fljótt um alt húsið, að börnin, sem uppi á lofti voru, komust ekki undan. Húsið var þriloftað, og reykjarnökkurinn, sem flaug upp stigana, var svo þykkur, að hann kæfði börnin á efri loftunum. Eitthvað milli 12 og tuttugu börn voru troðin undir fótum í æðinu, sem kom á allan hópinn, er þau urðu hættunnar vör. — Það er skoðun skólastjórnarinnar, að einhver hafi kveykt í skólanum af ásettu ráði, en vissa er engin um það. Hitt er áreiðanlegt, að aldrei fyr í sögu Bandaríkjanna hafa jafn mörg börn farist í nokkrum skólabruna eins og í þetta sinn.

Conservativar vinna frægan sigur í New Brunswick.

Nýafstaðanar fylkiskosningar í New Brunswick fylkinu fóru þannig, að Liberal stjórnin, sem þar sat að völdum og hafði 26 fleirtölu á þingi, tapaði völdum. Fjórir af ráðgjöfunum urðu undir, en Conservative flokkurinn vann með svo miklum meiri hluta atkvæða, að þeir hafa nú 19 umfram, er á þing kemur. Að eins örfáir menn af gamla stjórnarflokknum náðu kosningu, og er þetta talinn sá mesti sigur sem nokkur flokkur hefir nokkurntíma unnið þar í fylkinu. Og þykir nú framsýnum mönnum um alt Canadaveldi, sem þetta sé fyrirboði þess, hvernig næstu ríkiskosningar muni fara, — sem eiga að fara fram í nóv. næstk., að sögn. Flestir Conservativar voru kosnir með svo miklum meiri hluta, að nam 5 til 7 hundruð atkv., og er það ljós vottur þess, hve almenningsálitið er mótherft orðið Liberölum þar.

HEIMASTJÓRNAR FLOKKURINN.

Blaðið Reykjavik, dags. 4. febr. sl., getur þess til leiðbeiningar öllum landsins lýð, að Heimsstjórnarflokkurinn hafi á fáum árum

1. Futt stjórnina inn í landið,
2. Sett stjórnum ábyrgðarlög.
3. Skapað stjórninni innlendan dómstól.
4. Varið landsbankann.
5. Reist lagaskólann.
6. Lækkað eftirlaun embættismanna.
7. Simbundið héruð landsins og landið við umheiminn.
8. Útvegað leiguliðum forkaupsrétt að ábýlum þeirra.
9. Heimilað almenna sölu á opinberum leigujörðum.
10. Stofnað geðveikrahæli.
11. Reist innlend ábyrgðarfélög.
12. Breytt kirkjulöggjöfinni til stórra bóta.
13. Sett varnir við upplæstri landsins.
14. Bætt fyrirkomulag fræðslumála.
15. Fengið Dani til væntanlegs við tals um sambandsmálin.
16. Tekið almennan kosningarrétt, almennah ellistyrk og frikirkjumálið á dagskrá sína.

Það verður ekki annað sagt, en að hér sé allvel að verið, og er flest þetta fengið eins og blaðið tekur fram, fyrir ötuka framgöngu stjórnarinnar, og þrátt fyrir öllmótspyrnu andstæðinga stjórnarinnar. Að vorri byggju hefði og blaðið mátt bæta þeim lið við upptalninguna, að svo virðist sem ráðgjafinn hafi í kyrþey fengið stjórn Dana til þess að viðurkenna Ísland sem sérstakt ríki, þar sem hann hefir í samningum sínum um gufuskipaferðir, fengið breytt orðunum "milli-landa-ferðir" í "milli-ríkja ferðir". Þetta virðist óneitanlega benda til þess, að breyting þessi sé gerð með ráði og fullu samþykki Danastjórnar. löngu áður en málilanda nefndin tekur til samningsstarfa í Kaupmannahöfn. Sé þetta eins og líkur benda til, þá virðist svo sem pólitiskur aðskilnaður við Dani muni verða auðsóttur, því það er tæpast hugsanlegt, að ráðherrann hafi fengið þessa breytingu á orðun samninganna um skipaferðirnar, nema með fyrirfram ákveðnum skilnaði.

Rödd að heiman.

Það kemur margt upp, þegar hjónin deila. Yfirleitt hafa þær sögur borist frá Íslandi á sl. nokkurum árum, að þar séu nú miklar framfarir og velsæld. Engum blöðum er um það að fletta, að framfarir eru á Íslandi á yfirstandandi tímum, og fara væntanlega vaxandi í framtíðinni. Þjóðin öll er að mentast, og magnast af því að hún er að mentast, en mentunin er undirrót allra þjóðþrifa, eins og hún er undirrót einstaklings velsældar, þegar henni er beitt rétt og þegar hún ekki afvegaleiðir menn og konur, svo að þau fái óbeit á, að inna af hendi almenn verkleg nauðsynjastörf. En einmitt það hefir ofmjög brunnið við þar heima á fyrri árum, og er máske að nokkru leyti svo ennþá. En þrátt fyrir framfarirnar, og velsældina, sem ýmsir telja þar mjög vaxandi, þá virðist svo sem einnig sé þar megn fátækt og margur eigi við kröpp kjör að etja. Þetta kemur berlega fram í grein einni í blaðinu "Lögréttu", dags 15. jan. sl. þar ritar maður einn um þann óhófssið, sem íbúar höfuðstaðarins hafi á síðari árum tekið upp, nfl. þann sið, að hrúga blómkrönsum og skrautkrönsum á kistur og leiði látinna manna og kvenna. Höfundur greinarinnar segir: — "Kistan er oftsvo þakin krönsum, að ekki er hægt að sjá, hvort hún er svört eða bleik. Og ekki nóg með það. Oft er líka borið á stöng eða af einstökum mönnum það, sem ekki rúmast á kistunni sjálfri.". — Þetta þykir höfundi greinarinnar óþarfur og alt of kostbær siður, og það því fremur, sem mest af krönsum þessum er keypt frá útlöndum og sjálfsagt oft keypt af fátæklingum, sem illa hafa ráð á, að leggja í þann kostn að og máske seint eða aldrei borga þessa kransa. Svo heldur greinarhöf. áfram og segir:

"Þegar ég hefi gengið fram hjá líkfylgdinni, mæti ég þremur mönnum. Þeir eru á ferð um bæinn að krefja inn með lögtaki skuldir þær sem ekki eru fáanlegar öðruvísi. Hvað hitta þessir menn venjulega í þeim húsum? Konu, föla ásýndum, sem ekki hefir neitt af þeim lífsþægindum, sem mönnum eru svo nauðsynleg, ekkert til að leggja í ofninn og litið til að borða, börnin, annaðhvort uppi í rúmi eða einhversstaðar úti í horni, klæðlítil; maðurinn er ekki heima, hann er máske að leita sér atvinnu; kannske hann sé líka að drekkja raunum sínum, sem sumir kalla, hafa keypt fyrir sína síðustu aura á flöskuna. Ég mæti líka þessa daga einn eða fleirum góðhjörtuðum konum, sem leggja það á sig, að biðja um peninga til að bæta úr sárustu neyðinni, sem á sér stað á nokkrum heimilum um jólin, fyrir utan fjölda lista, sem gengið er með, sem allir lýsa sárustu neyð. Þetta er alvarlegt".

Hér er dáltil lýsing á lífi fátæklinganna í höfuðstað Íslands, sem er eins átakanleg, eins og hún mun rétt vera, og víst mun óhætt að ætla, að hún sé þessu lík í fleiri hlutum landsins, þó ekki sé í hámæli haft. Horaðar og mátt-vana eiginkonur, hungruð og kæðlaus börn, kærulausir og drykkfeldir eiginmenn og feður, gersneyddir þeirri sómatilfinningu, er hver heiðarlegur borgari landsins ætti að vera þrunginn af. "Þess vegna er það", segir greinarhöfundurinn, að "nokkrar manneskjur hafa óskað þess á síðustu stundu lífs síns, að sú upphæð, er menn hefðu viljað gefa í kransa á kistu sína, væri brúkuð til að hlúa að eftirlifandi nauðliðandi fólki". Þökk sé þeim látnu fyrir vitsmunina og hollar ráðleggingar gefnar þeim eftirlifandi! Þó þær, eftir því sem höf. segir, hafi ekki getað vakið almenning til umhugsunar um þetta.

Þessi grein er að því leyti fróðleg, að hún sýnir ótvíræðlega, að Ísland er háð sömu lögum og öll önnur lönd, sem bygð eru mönnum verum. Fátæktin fylgist þar einatt í hendur með auðlegðinni, og að eftir því, sem sumir safna meiru af þessa heims gæðum, þess allslausari verða aðrir. En ef til vill er þetta ekki landinu að kenna og vonandi er, að með vaxandi framförum þjóðarinnar og menningu einstaklinga hennar, verði skorður reistar við því, að sú sára neyð, sem greinarhöf. telur nú sverfa að heilum hópi fólks í höfuðborg landsins, nái þar varanlegum tökum. Það er svo fátt fólk í landinu í samanburði við þann fjölda, er hagfræðingar telja, að það geti borið, að þeir sem þar eru nú, ættu að geta haft nægilegt til framlærslu sér og sínum, ef ekki er ólag með einhversstaðar. Máske algert vínbann í landinu miði til þess, að fá ráðna bót á þeim brestum, sem nú eru í búðum fátæklinganna.

Brezk lagabót.

Bretastjórn hefir lagt fyrir þingið í Lundúnum frumvarp til breytinga á núgildandi vínsölulögum ríkisins. Stjórnin kannast við, að alt of mikið sé drukkið í landinu, og að þjóðin fyrir-ofnautu vínsins sé óðum að úrættast. Menn séu að verða veikbygðari, líkama minni, fátækari, siðferðisverri, og kvillasamari en fyr á árum. Glæpir fari vaxandi og líknarstofnanir landsins hafi ekki við, að ala önn fyrir þeim sívaxandi fjölda, sem fyrir ofnautn vínsins geri sig að andlegum og líkamlegum ræflum. Vitfirringum sé að fjölga með hverju ári, svo að þjóðinni standi hinn mesti voði af því. En lækningin við öllu þessu sé sú, að takmarka vínnautn þjóðarinnar. Þess vegna sér frumvarpið fram á, að fækka vínsöluhúsum á Englandi um 30 þúsundir frá því, sem verið hefir, og að miða tölu þeirra hér eftir við þéttbýli í hinum ýmsu hlutum landsins. Í borgum og bæjum á að verða vínsöluhús fyrir hverja 750 íbúa, en úti á landsbygðinni eitt fyrir hvert hundrað manna.

Stjórnin gat þess, að 1200 miljónir dollara stæðu í eignum þeirra húsa og áhalda, sem bundin væru við vínsöluna þar í landi, og að tilgangurinn væri, að fækka vínsöluhúsunum um þriðjung til að byrja með.

Tvent vakir aðallega fyrir stjórninni með þessu frumvarpi: Fyrst það, að fækka smámsaman vínsölúhúsunum, þar til tala þeirra væri orðin hæfileg í samanburði við sanna þörf í búanna. Og í öðru lagi, að koma á þeirri breytingu með tímanum, að stjórnin sjálf tæki að sér alla vínsölu í landinu, og nái þannig því valdi yfir vínnautnarmagni landsins, sem nú er í höndum einstaklinga, á sem einföldustu hugsa um, að selja sem mest í því skyni, að hafa sjálfir sem mestan gróða, þó þjóðfélagið sé eyðilagt með því.

Frumvarp þetta kom þingi og þjóð mjög á óvart, og vænta má, að mótspyrna verði mikil veitt því. En hins vegar verður hver hugsandi maður að játa, að það gengur í rétta átt, og að meiri hluti þjóðarinnar ætti að verða því meðmæltur. Þingnefndir þær, sem öðru hvoru um sl. nokkur ár hafa verið að rannsaka orsakir til afturfarar þeirrar, sem auðsæ er orðin með ensku þjóðinni, — hafa allar kent ofnautu vins aðallega um hnignunina. Það eru þar í landi sem næst hundrað þúsund vínsöluhús, stór og smá, — flest smá. Þangað safnast verkalýðurinn á kveldin, konur jafnt sem karlar, og eyða miklu af vinnulaunum sínum. Þetta ástand er orðið svo alvarlegt, að full nauðsyn er til, að stemma því stigu, og þess vegna á stjórnin þökk skilda fyrir frumvarp sitt, sem vér vonum að verði að lögum.

ÍSLENZK myndasýning

70 myndir víðsvegar af Íslandi — þar á meðal myndir af konungskomunni sl. sumar, og 50 myndir af ýmsum merku stöðum og byggingum víðsvegar um heim, sýna þeir Friðrik Sveinsson málari og Á. J. Johnson organisti, á eftirtöldum stöðum og tímum:

West Selkirk, mánud.kv. 16. þ.m.
Gimli, þriðjudagskv. 17. þ.m.
Hnausa, miðvikud.kv. 18. þ.m.
Icelandic River, fimtud.kv. 19.
Árdal, föstudagskv. 20. þ. m.
Markland, laugard.kv. 21. þ. m.
Norðurætj. skólahúsi, mánudagskveldið 23. þ.
Lundar, þriðjud.kv. 24. þ.m.

Á. J. Johnson skýrir íslenzku myndirnar og syngur íslenzka sóló söngva. F. Sveinsson skýrir útlendu myndirnar og sýnir handmálaðar myndir, eftir sjálfan sig, af ýmsum stöðum á Íslandi.

Á eftir myndasýningunni má fólk skemta sér við dans, ef það vill.

Samkomurnar byrja allar kl. 8 síðdegis. — Inngangur kostar 25c fyrir fullorðna, 15c fyrir börn.

Jónas Pálsson
PIANO KENNARI
729 Sherbrooke St. Winnipeg

TAKIÐ EFTIR!

Um leið og ég sendi kaupendum UNGA ÍSLANDS síðustu blöð árgangsins 1907, vil ég biðja þá svo vel gera, að láta mig vita sem fyrst, hvort þeir ætla að halda áfram að kaupa blaðið. Og ég vil biðja alla þá, sem enn hafa ekki sent borgun fyrir árgangínn 1908, að gera það sem fyrst. Ég á von á í þessum mánuði byrjun þessa árgangs og fylgibók síðasta árg. blaðsins. Eins vil ég biðja þá, sem óska að fá fyrri árganga blaðsins, að láta mig vita það sem fyrst, svo ég geti skrikað eftir þeim.

Ennfremur vil ég benda á, ef einhver vildi vinna að útbreiðslu blaðsins, sem væri mjög fallega gert, að taka eftir því, sem stendur í desember blaðinu því viðvíkjandi.

Vinsamlegast,
G. Finnbogason.
691 Victor Street.

Fimtudaginn þ. 6. febr. voru settir í embætti í stúkunni Ísland no. 15, I.O.G.T., af umboðsmanni stúkunnar H. Skaftfeld, fyrir yfirstandandi ársfjórðung þessir:

F.Æ.T.—Sigríður Swanson.
Æ.T.—Stefán Kristjánsson.
V.T.—Hlaðgerður Kristjánsson
G.U.T.—Thora Johnson.
R.—Sigurður Skaftfeld.
F.R.—S. B. Brynjólfsson.
Gk.—Magnús Skaftfeld.
D.—Gróa Brynjólfsson.
K.—Valgerður Friðriksson.
V.—Sigtryggur Ágústsson.
A.D.—Friða Johnson.

Fyrir hönd stúkunnar,
S. Skaftfeld, ritari.

PURITY FLOUR

AÐ BAKA BEZTA BRAUÐ er meira en vísindi og meira en list.

En það má gerast fljótlega og áreiðanlega með því að nota

PURITY FLOUR

Það er malað úr bezt völdu Vestur-Canada Hörðu Hveitikorni; er algerlega hreint og svo ilmandi kjarngott.

ALLIR ÍSLENZKIR KAUPMENN SELJA ÞAÐ

WESTERN CANADA FLOUR MILLS CO., LIMITED.
WINNIPEG. —— CANADA.

BLUE RIBBON BAKING POWDER

Bregst aldrei

Vegna þess, að það er svo vandlega tilbúið úr hreinustu efnum, að það getur ekki annað en gert sitt verk rétt. Þú þarft ekki að búast við vondum afleiðingum ef þú brúkar Blue Ribbon.

25c pundið.